

Kjøbenhavns Magistrats 3die Afdeling.

Den 15de Juli 1887.

Ved Oversendelse af et Aftryk af det Rigsdagen i afdigte Samling forelagte Forslag til Lov om Tilsyn med Pleiebørn i den Stikkelse, hvori det er vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling, samt af et Exemplar af Regjeringens Forslag og af den af vedkommende Folkethings-Udvalg afgivne Betænkning, hvilke Bilag hermed følge tilbage, har det kongelige Ministerium forlangt en Udtalelse fra Magistraten om, hvorvidt der for Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende fandtes Noget at erindre imod Forslaget i den af Folkethinget vedtagne Stikkelse.

Da det var tvivlsomt, til hvilken af Magistratens Afdelinger denne Sag nærmest maatte henvises, til 1ste Afdeling som en Sag, der ikke vedkom nogen særlig Afdeling, til 4de Afdeling, som staaende i Forbindelse med Sundhedsvæsenet, eller til 3die Afdeling, fordi Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det var vedtaget af Folkethinget, ogsaa vedrørte de under Fattigvæsenets Forsorg anbragte Pleiebørn, blev den foretagen i den samlede Magistrat, hvor det vedtoges at indhente en Ytring fra Sundhedskommissionen, hvem Tilsynet med de private Pleiebørn her i Byen nu er underlagt, og derefter at indsende Sagen med en Udtalelse fra Magistratens 3die Afdeling, da Lovforslaget, skjøndt det fra først af kun berørte Børn, der ikke forterede under Fattigvæsenets Forsorg, i sin sidste Stikkelse faar Indflydelse paa Forhold, der fortæere under denne Afdeling.

Efterat Sundhedskommissionens Udtalelse, som følger hedsagt, under ²⁹/₃₀ f. M. var indgaaet, skal man derfor i Henhold til Ministeriets Skrivelse og den i Magistraten tagne Bestemmelse tillade sig at ytre følgende:

Af Regjeringsforslaget fremgaar det, at Tanken har været kun at tilveiebringe et lovbestemt Tilsyn med de mod Betaling anbragte Pleiebørn, og da det jo ikke kan være nogenjomhelst Tvivl undertastet, at de af de respektive kommunale Fattigvæsenere anbragte Pleiebørn maatte være under Tilsyn af det Fattigvæsen, paa hvis An- og Tilsvær de vare anbragte, maatte et Lovforslag i saa Henseende anses for overflødig. Med alle private Pleiebørn, ogsaa med dem, der vare antagne uden Betaling, var der ved Sundhedsvedtægter, som det høie Ministerium havde godkendt, indført en Ordning, der, saavidt som det overhovedet er muligt, for de paagældende Kommunes Vedkommende maatte antages at afhjælpe den Mangel, der i saa Henseende havde bestaaet. Det var derfor vistnok fuldstændig korrekt, naar Regjeringsforslaget undtog saadanne Kommuner fra Lovens Omraade, og, indtil en saadan Ordning fuldstændig blev gennemført, underlagde de stedlige Politiautoriteter Tilsynet, fordi disse Autoriteter med de Midler, som paa mange Maader staa til deres Raadighed, bedst vilde være i Stand til paa en nogenlunde effektiv Maade at gennemføre et saadant Tilsyn.

Medens Regjeringsforslaget saaledes væsentlig havde stillet sig til Opgave at supplere, hvad der manglede i Tilsynet med Pleiebørn, og at holde Tilsynet med Fattigvæsenets Pleiebørn og med private Pleiebørn ud fra hinanden, viste der sig alt under Lovforslagets Behandling i Landstthinget en Frygt for, at Tilsynet med Fattigvæsenets Pleiebørn ikke altid var, som det burde være, og i Stedet for at søge denne Mangel hævet paa anden Maade drog man de særlig stillede Pleiebørn, Kommunernes Pleiebørn, ind under Tilsynet med de Børn, som ikke tidligere havde staaet under noget Tilsyn, og henlagde Tilsynsgjerningen fra Politiautoriteterne